

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

Kakšno razliko dodatna smetana lahko stori!

Borden's GOLDEN CREST



V RAVNO treh mesecih je Borden's Golden Crest dobil posebno mesto v tisočih in tisočih domovih. Tajna tega bolj okusnega mleka je dodatna smetana. In vzrok te dodatne smetane je, ker je bilo več tisoč posebnih "smetano proizvajajočih" krav dodatnih Borden's Grade A mlečnih čredam samo od začeta leta. Poleg tega se je Bordenov Stab živilozdravnikov povečal, da se omogoči večkratno preiskovanje krav, in farmerju je plačana posebna nagrada za to bogatejšo mleko. Poskusite Golden Crest sami. Njegova posebna smetanost in bogat, prijeten okus ne stane nič več kot redno Grade A Mleko.

POMNITE—DODATNA SMETANA V GOLDEN CREST V A M B O PODALŠALA POČITNIŠKO ZDRAVJE.



Več Smetane—napravi boljšega za rastočo otroka

Napredaj samo v posebnih Golden Crest steklenicah z rdečim in zlatim pešatom.



Več Smetane—mu izboljša okus



Več Smetane—brez posebnih stroškov

BORDEN'S FARM PRODUCTS COMPANY, INC.
110 Hudson Street, New York, Phone WALKER 5-7300 or your local branch

KRATKA DNEVNA ZGODBA

KRIZA

Na ponovno irkanje odpružkinja vrata.
"Kaj bi radi?"
"Lepo prosim, je li milostiva doma?"
"Kdo pa ste?... Da vas najavim..."
"Recite, da je star znanec."
"Kaj želite?" vpraša milostiva.
"Me ne poznate? Spomnite se: pred desetimi leti še je vaš ranjki oče odvažal smeti? Vi pa ste skupno z menoj nosili posode s smetmi na voz..."
"Čakajte malo, dovolj, dovolj."
"Barica! Prinesite mi očala s pisalne mize!" Natakne jih na nos, pogleda prišleca in reče: "Izvolite v kuhinjo. Veste, od te krize človek res že zgublja vid."
"Jaz še ostro vidim," odgovori prišlec.
"Pa vi ste pred kratkim bili že pri nas?"
"Da," odvrne prišlec, "pred dvema leti."
"In kaj hočete zopet?"
"Hotel sem vas prositi za kakšno ponošeno srajco..."
"O, sedaj vam nikakor ne morem pomagati. Kaj pa mislite? Moj mož je imel 10,000 dinarjev plače, a sedaj so mu jo skrčili na 5000! Poglejte in prepričajte se, kako borno živimo: Za kosilo sém prinesla s trga samo malo šunko—to moj mož silno rad je—nekoliko govedine za juho, surovega masla, sira in še nekaj drobnarije... pa kaj je to!"
"Kaj hočete, milostiva, ko so pa take razmere."
"Letos nisem mogla kot po navadi v Nico, temveč sem se morala zadovoljiti z Dubrovnikom. Glejte, moja hčerka je vpisana samo v smučarski klub, pa ima tako veselje za

sofiranje — nimamo denarja, da bi ji kupili avtomobil. Če bi ne imeli stanovanja zastoj, ne vem, kako bi sploh živeli. V kavarno zahajamo le vsak drugi večer. Z eno besedo — silno dolgočasno moramo živeti."
"Kaj hočemo!" pritrjuje žalostno prišlec.
"In koliko porabite dnevno vi?" vpraša milostiva.
"Dva dinarja na dan: pol dinarja za kruh, pol za sala-

mo in en dinar za dva deci vina."
"E vidite," odvrne milostiva, "tedaj ni čudno, če nimate srajce... To ne gre! Poglejte, mi sploh ne pijemo vina! Kaj pa mislite? To je vendar luksus! — Torej, nimam mnogo časa... Pridite vsak prvi dan v mesecu in dobili boste za kilo koruzne moke; toda nikar ne pijte vina, sedaj, ko je taka kriza!"
S. S.
In Alah ga je res razsvetil. Razsodil je, da vsakdo brez zadostnega truda in učenja tudi ne ve, ako naj kroti kače ali zdresira opice. Oba poklica sta častna, celo artistska poklica, ne pa beraška. Moža sta s častjo in ponosom ostavila sodišče.
ČASNIKAR V ŽRELU OGNJENIKA
Časnikarska podjetnost presega že vse meje. Urednik krajevnih novic pri japonskem časopisu "Yomiuri Shimbun", ki je eden največjih listov na Japonskem, si je del v glavo, da bo splezal v znani japonski ognjenik Mihara na otoku Oshima pri Tokiju. Svetovni tisk je že mnogo poročal o tem

ognjeniku. Znano je, da se Japonci kaj radi umorijo na ta način, da se vržejo v žrelo tega ognjenika. Posebno mladina si je v zadnjih letih kaj rada končala življenje na ta način. Nesrečni zaljubljeni se pogosto vrgli v žrelo nenasičnega ognjenika. Samo v enem letu si je na ta način vzelo življenje 800 Japoncev. Tokuzo Iwata si je dal zgraditi jekleno gondolo v ta namen.
Ob vhodu v žrelo so postavili velikanskega žerjava, poleg njega stroj 10 konjskih sil. Gondola sama je bila težka nad eno tona. Privezali so jo na železno vrvi in jo pričeli po žerjavu spuščati v globino. Časnikar sam je bil oblečen v obleko, ki ne pregori, na obrazu je imel posebno masko. S seboj je imel tudi zalogo kisika, da je lahko dihala in gondola je bila zvezana s telefonom z zunanjim svetom. Po telefonu je lahko Tokuzo Iwata sporočil prijateljem na svetu svoje želje. Ko so ga spustili že 300 metrov globoko, je začel strahovito grmenje in bobnenje, ki se je pa kmalu poleglo. Spustil se je še 75 m globoko. Tu je zadel na ogromno skalo in se ustavil. Blizu sebe je opazil dva mrljica, trupli samomorilcev. Počasi se je privadil na temo, nakar je s posebnim fotografirnim aparatom fotografiral žrelo. Pobral je tudi nekaj lave in nekaj kamenja. Nato je dal znamenje, naj ga potegnejo ven.
Zdravniki so ga po povratku preiskali in ugotovili, da mu je žila bila dvakrat hitreje in da je bil krvni pritisk nenavaden.

— Da, Marjana Vauthier... Tako se piše. Spominjam se tega imena, ki sem ga često izgovoril vprico visokih gospodov, predno sem izposloval tej nesrečnici pomilostitev... In to pomilostitev...
— Je porabila za to, da bi pripomogla do svobode tisti, ki sama ni mogla prositi, naj se je usmilijo, ker je bila nedolžna.
Zdravnik je imel med tem pogovorom na videz miren, v resnici je pa vse kipelo v njem. Ni prikrival, da se bliža trdnemu boju proti strastnemu in neizprosni uporniku.
Zdelo se mu je tudi potrebno ponoviti navste, ki jih je bil že dal vitezu.
— Vse je odvisno od vas, ali se uklonite ali ne.
Vitez je dvignil glavo.
—Kaj hočete tik pred začetkom pokvariti uspeh mojega podjetja, ki hočem zanj pridobiti še nekoga drugega? — je vzkliknil zdravnik.
In ne da bi čakal na odgovor je nadaljeval:
— Ne, nikakor ne. Nasprotno, trdno sem prepričan, da si boste na vse načine prizadevali pomagati mi... No torej, najboljši dokaz vaših namenov, ki jih pričakujem od vas, je, da na videz brez ugovora sprejmete nauk, ki se vam nedvomno pripravljajo. Potem boste pa čim manj zapuščali grofovo palačo. Potrebno je, da ostanete po možnosti ves čas pri bolni grofici.
Vitez se je zdrznil.
— Zanesem se v polni meri na vas, na vašo previdnost in odločnost, — je pripomnil zdravnik.
In da bi povsem pregovoril viteza, je dejal:
— Jaz grem ta čas pripraviti našo drago mlado prijateljico na nič manj kočljiv korak.
— Tudi pri gospodu grofu.
— Seveda.
Vitez je hotel še nekaj vprašati, toda zdravnik mu ni dal potrebnega časa.
— Odhajam, — je dejal, — s popolnim zaupanjem, da boste znali stopiti pred grofa tako, kakor je treba.
Segel je vitezu v roko in ga pustil samega v kočiji.
Vitez je ostal zatopljen v svoje misli in neprestano sta mu stali pred očmi grofici in Henrikina podoba v sobici siromašne delavke.
Ko se je voz končno ustavil pred vrati palače policijskega ravnatelja, se je Roger zdrznil kot da se je prebudil iz globokega sna. Kar se je zopet zavedel, kje je.
— Povejte mojemu stricu, da sem tu, — je dejal slugi.

gl slutiti globokega vpliva, ki ga je imel na bolno grofico pogled na slepo dekle.
Zdravnik je sklenil izrabiti tudi ta vpliv in Luiza naj bi samo branila nedolžno grofico pred policijskim ravnateljem.
Spoznal je, da bi ona gotovo znala omehčati njegovo strogost in vzbuditi v njem zopet plemenita čustva, ki jih je bila zatrla divja jeza.
Zdravnik ni slutil, da bo s tem, da poskuša oprati Henrikino čast, dvignil zaveso, zakrivajočo tajno Luizingega rojstva. Drugače bi si bili premislili seči po njenem posredovanju. Poiskal bi bil drugo sredstvo, da bi izposloval od policijskega ravnatelja pomilostitev Henrike Gerardove.
In ne da bi vedel za tajno je torej odšel brez najmanjšega oklevanja k obema srotama, da bi jima povedal, da je napačno odločilna ura in da bi jima pojasnil, kaj pričakuje od nujne pomoči.
Ta čas, ki se je bližal domu, sta sedeli Henrika in Luiza v sobi kraj zdravnikovega kabineta. Kot skrben oče je hotel imeti zdravnik obe svoji varovanki vedno pri sebi. On, star samec, se je pa tudi kmalu privadil novi vlogi družinskega očeta.
Vedno, kadar je moral oditi z doma, pa naj bo k bolnikom ali v bolnico, kjer je bil šefzdravnik, se mu je zdela ločitev od obeh deklet dolga.
In skrbel je za svoji varovanki očetovsko v nadi, da se bodo njune rane počasi zacelile.
Bal se je zlasti za Henriko, da bi je ne zadel nov udarec. Vedel je, da so zdale preostane muke sree samo in da bo nesrečna žrtev še dolgo čutila posledice udarcev neizprosne usode.
Odkar je bil sklenil oprati Henrikino čast, je večkrat opozoril svojo varovanko, da jo bo prosil, naj stori skupaj z njim drzen korak.
Henrika ga je seveda vprašala, kaj name-rava. In pojasnil ji je, da bi utegnil policijski ravnatelj danes ali jutri zvedeti resniče, odkriti zvižajo, s katero ji je bila vrjena svoboda, nji, nedolžni v resnici, toda krivi v očeh policijskega ravnatelja ki pa je bila v njih že našla milost.
Pri misli, da bi mogla še kdaj pasti v roke svojim mučiteljem ter priti znova med zločinke in vlačuje v Salpitrero, ji je bila strahna.
Ni si pa upala pokazati svoje groze, niti odkrito priznati, kaj ji teži sree.
Pomislila je, da korak, ki ji je govoril o njem zdravnik, morda še ni tako blizu kot je prvotno mislila.
Potem, ko je zagledala pred zdravnikovo hišo viteza de Vaudreya, so pa bile njene misli itak samo pri njem. V njenem sreju je oživelo vse, kar je bila doživela in kar je kdaj upala.
Pomislila je takoj, da vitez ni mogel pozabiti na svojo prisego, da bo premagal vse ovire, ki bi se pojavile na na poti v nujno srečno zakonsko življenje; v sreju je upala, da ji bo zdaj to dokazal.
To je bila neslutena uteha njenemu sreću; obenem si je pa morala priznati, da tak obnemirjenih ovir še nikoli ni bilo med njima.
(Dalje prihodnjic.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

